

పెంకుపురుగు

చాగంటి సోమయాజులు

నిన్నలేః మొన్నదాకా అంట్లు తోముకు బతుకొచ్చిందే
అప్పాయమ్మ. దాన్నే గుండాలవారి వీధిలో అంతా
ఆప్పీ అని పిలుస్తారు.

నాని కిప్పుడు అంట్లు తోముకుని, పాచి పనులు జ్యో
వలసిన అవసరం లేదు. ఆ అవసరం తీరిపోయి నవమాసాలూ
గతిచాయి. అప్పీ ఇంకో జన్మెత్తి అప్పాయమ్మ యి
పోయింది.

అంట్లు తోముకు బతకడంలా
 లాభాలున్నాయి. సంసారులు వాక
 టో దానికి అన్నాలు కూరలు వేసా
 రు. పండుగపర్వం, వెళ్లి పేరటం
 వొచ్చినప్పుడు ఊరికే పోనివ్వరు.
 చేస్తున్న పని చిన్నతనమైనది కాని
 కిఫాయతీ లున్నాయి.

చాలీ చాలనిబటలు, మాసి కుళ్ళి
 పోయినవి కటుకొని మొన్న మొన్న
 టిదాకా అప్పి అంట్ల పనికి వెళ్ళినగే.
 ఇప్పుడు అప్పాయమ్మ అయి దాని
 వొళ్ళంతా లతలు తిరిగి, పువ్వులు
 పూయి. నిర్మా నూనే లేక ఎర్ర
 గా పీచుకట్టిన తల తుమ్మెదలాగ
 నలబడి నిగనిగలాడతూ, నొక్కులు
 తేలి వెనక్కి వాలు జడగా వేళ్ళా
 దుతున్నాది.

వీధిలో అప్పాయమ్మకి   తో
 చలేదు. వీధి, కూలీలవీధి. ఆడా
 మొగా పనులొకి పోతాగు. ఒక్క
 తో ముసలాళ్లతో, దిగవిడిచిన పిల్ల
 లో వ్రాసులాదుతూ కాలం గడపడ
 ము దుర్భరమే అది రోడ్డికింది.

రోడుమీది కొచ్చిన పశువులంటే
 దానికెంతో మకు వ బళు వొచ్చ
 దానికి వొరు తెలియదు. బళ్లన్నా
 ప్రేమే. బళ్లంటే బళ్లకి కట్టిన ఎవూ
 పోతులూ దానికి చాలా అభిమాన
 చేసవి.

తొమ్మిది కంటలకలా కూలీల వీధి ఖాళీ అయిపోయింది.
 అప్పయ్యమ్మ గోడెక్కె నిలబడాది బళ్లబారు వాసు
 న్నాది. పకమానంద(తో బళ్ల రాకకి ఎగురు మాసున్నాది.
 బళ్లవారి వాసుళ్లని చూడగానే అప్పయ్యమ్మకి ఎడూ,
 తోతులవారికిన్నా అభిమానం ఎక్కువ అయింది. బళ్ల
 భోగాపుకని. గానికన్నారీతూరు లింగాల వలస భోగా
 పుకకి అగ నెలు దూకలలో ఉన్నాది. మొదటి బండీ

మొత్తాలమీది నాయణి “ఒరన్నా ఏ యూరు బళ్ళు?” అని ప్రశ్నించింది.

“భోగాపురం” అన్నాడు నాయుడు.

“పోలిపటే అడిగినానులే. లి(గాల వలస నూరినాయుడు బాగున్నాడా?” అని తిరిగి ప్రశ్నించింది.

“అడికేం ఆబోతునా గున్నాడు. ఎనక బండిమీ దున్నాడు” అని చెప్పేడు.

బళ్ళ బారు చాలా పొడగా ఉంది. మూడు వూళ్ళ పేరుశనక్కాయ పట్టుపు సాహుకారు ఒక్కసారి ఖరీదు చేశాడు. భోగాపురం చుట్టుపట్ల వూళ్ల వాళ్లంతా బళ్ళు కట్టేరు. అప్పాయమ్మ నూరినాయుడుకోసం ఎదురుచూస్తూ బండి బండి పరీక్షతో చూసున్నాది. రోడ్డెక్కిన కారణం మరిచిపోయి నూరినాయుడికోసం పరితేపిసున్నాది.

నూరి నాయుడు కనబడ్డాడు. మొత్తాలమీద కూచున్నాడు. అప్పిని నూరినాయుడు ఒకలాగ ఎరుగునా? ఒక్క వూరివాళ్ళు. ఉడుపులో, గొప్పల్లో చిన్నప్పణుంచి ఎక్కడపడితే అక్కడ నాయుడు ఎరక్కపోతే ఇంకెవరు ఎరుగుదురు?

“ఏంరా నూరిగా?” అని పలకరించింది. నూరిగాడు అప్పాయమ్మని పోల్చుకోలేదు. కంఠస్వని వినగానే తుళ్ళి

పడి చూశాడు. మొత్తాలోంచి ఒక్క గెంతు గెంతి బండి నాపేశాడు. బళ్ళబారు బారంతా అగిపోయింది

“ఒలే నువ్వేనా అప్పీ? పట్టుపు పసందు బాగా వొచ్చిందే! బాపనమైవత్తో అనుకున్నాను!” అని అశ్చర్యపోయాడు అప్పి నవ్వింది. దాని కళ్ళు కూరుకుపోయాయి. దాని వొళ్లంతా పులకరించింది. నూరిగాడు అప్పిని చూసి బాపనమ్మ అనుకొన్నాడు! వాడు అప్పిని చూసి రెండేళ్లయింది. రెండేళ్లనుంచి అప్పి కన్నారి టీకి వెళ్లడం మానేసింది.

“ఈ యేడాదేనా అమ్మోరి పండక్కి వొస్తావా?” అనడిగేడు.

“వొస్తాను” అన్నాది. అప్పి అప్పాయమ్మ అయిన తరవాత కన్నారి గ్రామం ఒక్కసారి వెళ్ళక తప్పదని అనుకొన్నాది.

“నూరిగాణి మరిచిపోకేం” అన్నాడు నూరిగాడు.

“మరిచిపోతే పలకరిద్దానా?” అన్నాది. ‘వెనక బళ్లన్నీ అగిపోయాయి.

‘ఒరే తోలా బండి” అని గర్జించారు.

నాయుడుకి బండి తోలుకు వెలిపోవడం కష్టంగానే ఉంది. అప్పిని చూస్తు నిరాంతపోయాడు. అప్పి అప్పాయమ్మ

యమ్మ అయిపోయిందని వాడికేం తెలుసు? దాని వాళ్లంతా లతలు, పువ్వులు, రంగులూ ఉంటాయని వాడికేం తెలుసు? బడ వేళ్ళాడ వేసి పువ్వులు పెట్టుకుంటుందని వాడికేం తెలుసు? చెవుల్లోంచి బంగారపు జుంకాల వేళ్ళాడుతూ ఉంటాయని వాడికేం తెలుసు ?

వాడికి తెలియాలనే అప్పాయమ్మ బళ్ళ నాపింది. బొరిగెబుంగ పట్టుకున్న పల్లెటూరిఅప్పికి, రంగులు లతలతో ధగధగ లాడుతున్న పట్టుపు అప్పాయమ్మకి భేదం చూపించాలనే బళ్ళ నాపింది.

బళ్ళు వెళ్లిపోయాయి.

అప్పి మొగుడు కామరాజు. ఇటికల ఆనం పెట్టుకున్నాడు. ఇటిక్కి ధర్మోచ్చింది. చిల్లి కాణీలు లేని కూలీల వీధిలో కామరాజు కాయితాలవాడు అయ్యాడు. ఇప్పుడు వాడి చేతుల్నిండా రంగు రంగుల నోటీ. అప్పికి అట్లతోముకునే ఖర్మం పోయింది. చెవులకి బంగారపు జుంకాలొచ్చాయి.

వీధిలో ఏమీ తోచక అప్పాయమ్మ రోడ్డెక్కింది. రోడ్డుమీద పడి పోతూ దానికి డబ్బు కనబడాలి. డొరికే కూచోడమేమి? అధికంగా డబ్బు వానే చేదా? వాళ్ళ వీధి అనేక గ్రామాలకి రహదారి. బళ్ళన్నీ అలాగే వెళ్తాయి. తోడ్డు నిండా పేడకలు పొద సమానం పడతాయి. పేడలో డబ్బుంది! పిడకలు పెట్టుకొంటే పిడికెదు చిల్లర చేతికొస్తుంది.

అప్పాయమ్మ తేగకోకలు కొంటున్నాది. ఇప్పుడు
కోకల నిండా అన్నీ రంగులే, లతలే, పువ్వులే. దాని
చేతుల నిండా పేడే. ఇంటి చుట్టూ పేడ కుప్పలే. ఇంటి
గోడలనిండా పచ్చి పిడకలే. దాని ఇల్లంతా పేడకంపు.
వొళెలా పేడకంపే.

అప్పాయమ్మ అందమైనది. వయసులో ఉంది. నిగనిగ
లాడుతున్న నీలి కలవపువ్వు. పేడలో పెంకు పెరుగ.
పెంకు పురుగు అందమైనది !